№ 185

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Понедѣльникъ 12 *Августа.* — 1835 — *Wilno. Poniedziałek* 12 *Sierpnia.*

		Бар. не раздѣ. фран.	Термом. Реомюра	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
10 Дня.	Утро.	28 дюй. 0,5 лин.	+ 5,0	СЗ. слабый.	Ясно.
	По полудни.	28 — 0,1 —	+ 15,1	Ю. —	Ясно.
	Вечеръ.	27 — 11,8 —	+ 10,7	— —	Ясно.
11 Дня.	Утро.	27 дюй. 10 8 лин.	+ 10,0	Ю. слабый.	Ясно.
	По полудни.	27 — 8 8 —	+ 20,6	— сильный.	Ясно. громъ.
	Вечеръ.	27 — 7,4 —	+ 15,9	— слабый.	Ясно, ночью дождь, молнія и

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

I. Продажа Домовъ.

1. Отъ Виленской Евангелическо-Лютеранской Церковной Коллегіи объявляется, что въ оной будетъ продаваться съ публичнаго торгу каменный домъ съ пристройками на предмѣстьи Зарѣчи подъ N. 553 состоящій, въ 1,200 руб. серебромъ оцѣненный; а потому желающіе купить оный, благоволятъ явится на назначенный къ сему 2-го наступающаго Сентября и для переторжки 5-го числа тогожъ мца срокъ, въ сію Коллегію, имѣющая свои засѣданія въ домѣ при Евангелической Церкви на Нѣмецкой улицѣ подъ N. 371. Вильна. Автуста 10-го дня 1835-го года.

Председатель Коллежескій Ассесоръ Отто Андерсонъ.

Секретарь Карлъ Штралъ.

---

1. Отъ Кіевскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется: что въ ономъ будутъ продаваться съ публичнаго торгу два деревянные дома въ Кіево Печерскѣ состоящіе. принадлежащіе Губернскому Секретарю Петру Кнутцену, оцѣненные въ 360 рублей ассигнаціями, за неплатежъ имъ должныхъ Приказу 9,000 р. ассигнаціями; а потому желающіе купить означенные домы, явились бы для торговъ въ сей Приказъ на сроки, которые имѣютъ быть назначены чрезъ четыре мѣсяца отъ позднѣйшаго припечатанія; а въ какіе именно дни, о томъ особо будетъ публиковано. Іюля 25 дня 1835 года.

9-го Класса Рабчевскій.

Канцеляристъ Конюченковъ. (1130)

---

1. Отъ Кіевскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется; что въ ономъ будетъ продаваться за неплатежъ должныхъ Приказу Подпоручтицею Ириною и сыномъ ея Леонтіемъ Дмитровичевыми 1,231 руб. 50 коп. серебромъ, каменный домъ ихъ съ тремя пустопорожими мѣстами, оцѣненные въ 5,000 руб. ассигнац. а потому желающіе купить означенный домъ съ мѣстами, явились бы для торговъ въ сей Приказъ на сроки, которые назначены въ Октябрѣ мѣсяцѣ первый 14, вторый 17 и третій окончательный 21 числъ. 1835 года Іюля 25 дня.

9-го Класса Рабчевскій. (1129)

II. Объявленіе.

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. По сообщенію здѣшняго Приказа Общественнаго Призрѣнія симъ объявляется: что выданное изъ онаго Приказа въ 1823 году Октября 20 числа съ N. 1,912 свидѣтельство о свободности со стороны Приказа 325 душъ имѣнія Вижунъ и Вижунокъ умершаго помѣщика Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Войцѣха Пусловскаго неизвѣстно какимъ случаемъ утѣрано по возвращеніи изъ бывшаго Правленія Виленскаго Университета 28 Ноября 1825 года подъ росписку бывшему повѣренному Пусловскаго Ивану Коморницкому, почему таковое свидѣтельство будѣ гдѣ либо окажется должно быть почитаемо недѣйствительнымъ, и слѣдуетъ задержавъ оное отослать въ здѣшній Приказъ Общественнаго Призрѣнія для уничтоженія. Іюля 27 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.

За Секретаря Камоцкій.

Начальникъ Стола Мицкѣвичъ. (1138)

III. Бродяги.

1. Отъ Минскаго Земскаго Суда объявляется, что Минской Губерніи въ Минскомъ Уѣздѣ задержанъ за безписьменство 15 летній малецъ Василій Шикуцъ неизвестнаго произхожденія, который показалъ что съ малолѣтства находился на службѣ Полоцкаго Уѣзда у крестьянъ помѣщика Реутта и Беликовича; но по забраннымъ тамъ справкамъ произхожденія его неоткрито, затемъ для законнаго объ немъ положенія, дѣло отослано въ Минскій Уѣздный Судъ, а онъ Шыкуцъ содержится подъ стражею въ

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

I. Przedaż domow.

Od Kollegium Wileńskiego Ewangelicko-Luterańskiego Kościoła, ogłasza się: iż w niém będzie się przedawał z publicznego targu murowany dom z attynencyami, na przedmieściu Zarzeczu znaydujący się pod N. 553, oceniony 1,200 rub. srebrem; przeto, życzący kupić takowy dom, zechce dla targow na termin 2 następującego Septembra a dla przetargu na 5 dnia tegoż mca przybydź do tegoż Kollegium, mającego zasiadania swoje w domu przy Kościele Ewangelickim na ulicy Niemieckiey pod N. 371 będącym. Dat w Wilnie Augusta 10 dnia 1835 roku.

Prezydujący Kolleski Assesor Otto Anderson.

Sekretarz Karol Stral. (1147)

Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się: iż w niey będą się przedawały z publicznego targu dwa drewniane domy na Kijowo-Pieczarsku położone, należące do Gubernialnego Sekretarza Piotra Knutcena, ocenione 360 rubli assyg., za nieopłacenie należnych odeń Izbie 9,000 r. assygnacyami; przeto życzący kupić rzeczone domy zechcą dla targow przybydź do tey Izby na terminy, jakie mają bydź przeznaczone we cztéry miesiące od późnieyszego wydrukowania, a w jakie mianowicie dni, o tém osobno będzie ogłoszono. Lipca 25 dnia 1835 roku.

9tey Klassy Rabczewski.

Kancelarzysta Koniuczenkow. (1130)

Od Kijowskiey Izby Powszechney Opieki ogłasza się: iż w niey będzie się przedawał za nieopłacenie należnych Izbie od Podporucznikowey Ireny i syna jey Leona Dmitrowiczow 1,231 rubli 50 kop. srebrem, murowany ich dom z trzema pustemi placami, ocenione 5,000 rubli assyg.; przeto życzący kupić rzeczony dom z placami, zechcą przybydź dla targow do tey Izby na terminy, jakie przeznaczone są w miesiącu Październiku, pierwszy 14go, drugi 17go, a trzeci ostateczny 21 dnia. 1835 roku Lipca 25 dnia.

9tey Klassy Rabczewski. (1129)

II. Ogłoszenie.

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, na skutek kommunikacyi tuteyszey Izby Powszechney Opieki niniejszém ogłasza się: iż wydane z tey Izby w 1823 roku Października 20 dnia za N. 1,912 świadectwo o swobodności ze strony Izby, 325 dusz majątkow Wiżun i Wiżunka zmarłego obywatela Rzeczywistego Radcy Stanu Woyciecha Pusłowskiego, niewiadomo jakim przypadkiem zgubione po powrócie z byłego Rządu Wileńskiego Uniwersytetu 28 Listopada 1825 roku za rospisem byłego plenipotenta Pusłowskiego, Jana Komornickiego; zaczém, takowe świadectwo, jeśli się gdzie okaże, powinno bydź uważane za nic nieznaczące i należy zatrzymawszy je odesłać do tuteyszey Izby Powszechney Opieki dla zniszczenia. Lipca 27 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.

Za Sekretarza Kamocki.

Naczelnik Stołu Mickiewicz. (1138)

III. Włoczęgi.

Od Mińskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się: iż Mińskiey Gubernii w Mińskim Powiecie wzięty za nieokazanie na piśmie świadectwa 15 letni chłopiec Wasili Szykuć niewiadomego pochodzenia, który powiadał że od dzieciństwa znaydował się na służbie u włościan obywateli Połockiego Powiatu Reutta i Bielikowicza; ale po uczynionych tam sprawkach, pochodzenia jego nie odkryto: zatém dla prawnego o nim postanowienia, sprawa odesłana do Mińskiego Powiatowego Sądu, on zaś sam utrzymuje się pod strażą

тюремномъ замкѣ, примѣтъ же онъ слѣдующихъ: росту 2 арш. 1 вершокъ, волосы свѣтлорусые, брови темные, глаза сѣрые, носъ, ротъ и подбородокъ обыкновенные, лице бѣлое, полное, немного осповатое, говоритъ простонародно, отъ роду ему 15 лѣтъ; изъ особыхъ примѣтъ на обѣихъ ногахъ отъ перваго большаго пальца слѣдующіе два вмѣстѣ срозшіе. Маія 8 дня 1835 года.

Засѣдатель Тарашкѣвичъ.
Секретарь Полянскій. (1132)

1. Отъ Минскаго Земскаго Суда объявляется, что Екатеринославской Губерніи въ Верхнеднепровскомъ Уѣздѣ задержанъ былъ въ Августѣ мѣсяцѣ 1834 года за безписьменство человѣкъ Давидъ Васильевъ показавшій себя принадлежащимъ во крестьянство Минскаго Уѣзда помѣщикамъ въ прежнихъ допросахъ Войцеховскому съ фольварка Копціовщызны, а потомъ Залескимъ съ имѣнія Коверлянъ, по доставленіи коего на мѣсто и по произведеніи изслѣдованія, таковые его показаніи оказались ложными, за что равно за утайку настоящего происхожденія и фамиліи преданъ сужденію Минскаго Уѣзднаго Суда и содержится подъ стражею въ тюремномъ замкѣ, примѣтъ же онъ слѣдующыхъ: росту 2 арш. 5 вершковъ, лице бѣлое, волосы и брови свѣтлорусые, глаза сѣрые, носъ, ротъ и подбородокъ умѣренные, говоритъ поруски, отъ роду имѣетъ 40 лѣтъ. Апрѣля 30 дня 1835 года.

Земскій Исправникъ Лоберехтъ.
Секретарь Полянскій. (1131)

1. Новгородской Губерніи отъ Валдайскаго Земскаго Суда. На основаніи свода законовъ 14 тома 385 статьи объявляется, что въ Валдайскомъ Уѣздѣ пойманъ бродяга называющійся дворовымъ человѣкомъ Федоромъ Максимовымъ принадлежащимъ Московской Губерніи Подольскаго Уѣзда помѣщика Ивана Федорова Похуснева, примѣтами онъ, росту 2 арш. 6½ вершковъ, волосы на головѣ, бородѣ и бровяхъ темнорусые, глаза сѣрые, носъ прямъ, подбородокъ круглъ, лицемъ бѣлъ, мало рябоватъ, отъ роду 25 лѣтъ, почему владѣлцы онаго или родственники благоволили бы на основаніи тогожъ тома 408 статьи въ теченіи двухъ лѣтъ представить доказательства о дѣйствительномъ званіи и принадлежности того бродяги.

Справникъ Бѣлинскій.
Секретарь Цынскій.
Повытчикъ Элпидинскій. (1123)

w turemnym zamku, a którego przymioty następne: wzrostu 2 arsz. 1 wierszek, włosy światłoruse, brwi ciemne, oczy szare, nos, gęba i podbródek zwyczayne, twarz biała, pełna, nieco ospowata, mówi po prostu, wieku lat 15; co do szczególnych przymiotow, na obu nogach, po pierwszym wielkim palcu, następne dwa z sobą zrosłe. Maja 8 dnia 1835 roku.

Assesor Taraszkiewicz.
Sekretarz Polański. (1132)

Od Mińskiego Ziemskiego Sądu ogłasza się: iż Ekaterynosławskiey Gubernii w Wierchniednieprowskim Powiecie wzięty był w miesiącu Sierpniu 1834 roku za nieokazanie na piśmie świadectwa człowiek, Dawid Wasiljew, który się powiadał należącym do włościan obywateli Mińskiego Powiatu: naprzód przy poprzedzających examinach Woyciechowskiego z folwarku Kopciowszczyzny, a potém Zaleskich z majątku Kowerlan; po dostawieniu którego na mieysce i po zrobieniu śledztwa, takowe jego opowiadania okazały się fałszywemi: za co, oraz za ntajenie istotnego pochodzenia i oyca, oddany pod Sąd Mińskiego Powiatowego Sądu i utrzymuje się pod strażą w turemnym zamku, którego przymioty następne: wzrostu 2 arszyny 5 wierszkow, twarzy białey, włosy i brwi światłoruse, oczy szare, nos, gęba i podbródek mierne, mówi po rusku, wieku lat 40. Kwietnia 30 dnia 1835 roku.

Ziemski Sprawnik Loberecht.
Sekretarz Polański. (1131)

Nowgorodzkiey Gubernii od Wałdayskiego Ziemskiego Sądu, na osnowie połączenia Praw 14 tomu 385 artykułu ogłasza się: iż w Wałdayskim Powiecie wzięty człowiek, który się mianował dwornym człowiekiem Fiedorem Maximowym przynależącym Moskiewskiey Gubernii, Podolskiego Powiatu do obywatela Jana Fiedorowa Pochusniewa, przymiotow następnych: wzrostu 2 arsz. 6½ wie[illegible]ow, włosy na głowie, brodzie i brwiach ciemnoruse, oczy szare, nos prosty, podbródek okrągły, twarz biała, nieco ospowata, wieku lat 25. Przeto właściciele jego lub krewni zechcą na osnowie tegoż tomu 408 artykułu, w ciągu dwóch lat przedstawić dowody o prawdziwym stanie i przynależności tego włoczęgi.

Sprawnik Bieliński.
Sekretarz Cyński.
Powytczyk Elpidyński. (1123)

IV. Wezwanie.

1. Opieka Dworzańska Powiatu Wileńskiego wzywa sukcessorow po zeszłym Kollegskim Regestratorze Jerzym Radzewskim, iżby z prawnemi dowodami stopień sukcessorstwa udowodniającemi dla otrzymania spadkow, jak równie i pretensorowie, w teyże Opiece w przeciągu sześcio-miesięcznego terminu jawili się pod utratą swoich stosunkow. Dat 1835 roku Augusta 5 dnia.

Członek Dworzańskiey Wileńskiey Opieki Kostrowicki.
Pismowodca J. Karwowski. (1145)

V. Licytacya.

3 Sąd Powiatowy Wileński, na prośbę Kollegialnego Assesora i Kawalera Otto Andersona, doprowadzając do skutków uprzednie postanowienie, do celu usatysfakcyonowania kredytorow Nadwornego Sowietnika i Kawalera Jana Tarnowskiego; dom jego murowany w mieście Wilnie przy ulicy Trockiey pod N. 397 położony, z publiczney licytacyi na wieczność wyprzedać, lub, w razie niemożności dopełnienia na wieczność przedaży, w roczną arendowną dzierżawę wypuścić postanowił; termina na licytacyą w dniach 3, i dla przetargu 6 następnącego miesiąca Septembra teraznieyszego roku w Sądzie swoim przeznaczył. Życzący zatém nabyć pomieniony dom na wieczność, lub wziąć w arendę, zechcą w terminach wyrażonych do Sądu nirieyszego przybydź. Wilno 1835 Julii 31 d.

Sędzia Józef Naborowski. (1099)

VI. Sądy Exdywizorskie.

3 Sąd Powiatowy Wileński przywoławszy do kontynuacyi sprawę konkursową W. Józefa Kamińskiego i po wysłuchaniu od stron stawaiących głosow produktowych, przez rezolucyą dnia 28 Julii teraznieyszego roku zapisaną, użyczając stronom czasu do napisania głosow replikowych, całkowitą sprawę do dnia 6 7bra terąznieyszego roku odłożył, a między tém zwerefikować inwentacyą majątku Nacyliszek i wezwać do stanności wszystkich kredytorow Kamińskiego postanowił. To uskuteczniając, wszystkie interessowane strony zawiadamia, że dnia 6 7bra teraznieyszego roku nieodmiennie słuchaniem sprawy konkursowey Józefa Kamińskiego zaymie się. Ażeby więc wszyscy kredytorowie, bez żadnych nadal odkładow, w dniu wyrażonym, do Sądu nirieyszego, pod utratą pretensyy, jawili się, zastrzega. Dat 1835 Augusta 2 dnia.

Sędzia Naborowski.
Assesor Alexander Kostrowicki.
Assesor Michał Sperski.
Regent Edward Woynicki. (1096)

3 Stosownie do dekretu Remissyynego Izby Sądu Cywilnego Gubernii Grodzieńskiey 20 Julii 1834 r. nastałego, Taxę i Exdywizyą funduszow JW. Kazimierza Graffa Grabowskiego b. Marszałka Gubernii Grodzieńskiey, dla usatysfakcyonowania jego wierzycieli przeznaczającego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dniu 3 teraznieyszego mca, jako w terminie przez tęż Izbę Cywilną zamierzonym, do majątku Izabellina w Powiecie Wołkowyskim położonego przybyły, spełniając reguły pomienionego dekretu, wymiar i inwentacyą dóbr konkursowi uległych przeznaczył, administracyą urządził, komportacyą papierow do wyjaśnienia funduszu debitora i massy zaciągnionych przezeń długow posługujących, niemniey w dalszych przedmiotach na kim z rodzaju sprawy wynikała potrzeba, uznał, termin spełnienia takowey pod winami sprzeciwieństwa w dniu 10 Augusta t. r. do Kancelaryi Sądu Powiatowego Wołkowyskiego, z wolną dla stron w przeciągu czterech tygodni kommunikacyą zamierzył, i całkowitą pierwszemu zjazdowi właściwą czynność

załatwiwszy, dla ostatecznego ukończenia dzieła na dzień 16 7bra t. r., lub w razie uchybienia onego, za cztero-niedzielném przez którąkolwiek bądź stronę wydać się mogącém obwieszczeniem, do tegoż majątku Izabellina przybydź postanowił. Na jakowy termin, aby wszyscy kredytorowie i pretensorowie, oraz debitorowie i z jakiegokolwiek bądź względu do funduszu JW. Kazimierza Grafa Grabowskiego interesowane osoby, a w tych rzędzie i do dóbr Koniuch, jakiekolwiek bądź mający pretensye, szczególnie zaś wierzyciele upadłych w Warszawie Bankow Szulca, Teppera i dalszych, którzy z dobr Koniuch w Powiecie Wołkowyskim sytuowanych, otrzymali dawniey wydziały, z dowodami ich należności, lub uspokojenie długow probującemi, niemniey ze wszelką gotowością, pod wiecznym upadkiem i amissyą pretensyy, a wskazaniem należnych w stopniu JW. Kazimierza Grabowskiego do massy kredalney summ na debitorach jego, do Sądu ninieyszego jawili się, przez ninieysze awizacye do Gazet Sankt Petersburskiey, Kuryera Litewskiego i Warszawskiey, dla trzykrotnego ogłoszenia podające się wzywa. Działo się w Izabellinie dnia 5 Julii 1835 roku.

Jan Koniuszewski Prezydujący Exdywizor i Kawaler.
Władysław Bronic Exdywizor i Kawaler.
Wincenty Janowski Sęd. Grań. Ptu Lidz. Exdy.
Sądu Izby Cywilney Gubernii Grodzieńskiey i Exdywizorski Regent Rad. Ho. Julian Kaszuba. (1103)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ. OGŁOSZENIA PRYWATNE.

VII. Wezwanie.

1 Kazimierz Burba Woyski Powiatu Szawelskiego i Kawaler, nabyłem w roku idącym miesiąca augusta pierwszego dnia przez prawo wieczyste od JW. Stanisława syna Janusza Hrabi Tyszkiewicza Kamerjunkra Dworu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI majątek Podubiś z całą obszernością i wieś Jakową; która to posiadłość położoną jest w Powiecie Rosieńskim w Parafii Srednickiey i Wielońskiey. Dla wiadomości zatém publiczney o tém nabyciu, ninieysze w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczam ogłoszenie i Tabellę podanych do opłaty debitow przyłączam, a jeśliby kto na tey Tabelli umieszczonym nie był, dla uniknienia wszelkich w przyszłości spraw, zawiadomić wcześnie do mieysca mojego pomieszkania do majątku Poszuszwia w Powiecie Szawelskim leżącego, upraszam. Roku 1835 augusta 1 dnia.

Tabella debitow moich Stanisława syna Janusza Hrabi Tyszkiewicza podanych do wypłaty JW. Kazimierzowi Burbie Woyskiemu Powiatu Szawelskiego i Kawalerowi przy prawie wieczysto przedażném na majątek Podubiś i wieś zwaną Jakowa w dacie dzisieyszey, to jest: 1835 roku augusta 1 dnia wydaném w myśl assekuracyi z tego wynikłey sporządzona.

1) Ewangielikom Wileńskim za obligiem przezemnie wydanym rubli srebr. dwanaście tysięcy pięćset	12,500
2) Pawlinie Webzówne pod opieką Leopolda Janowicza zostającey za obligiem rub. srbr.	500
3) Tadeuszowi Dowgirdowi Podkomorzemu za karteczką rubli srebr. sto	100
4) Pani Nawkuńskiey za karteczką z kupna bydła winikłą rubli srebr. dwieście . . .	200
5) Mikołajowi Rusteyce za obligiem rubli srebr. dwieście ośmdziesiąt	280
6) Markowi Szemiotowi za karteczkami rubli srbr. sto ośmdziesiąt	180
W ogóle r. s. trzynaście t. siedmset sześćdziesiąt	13,760

Takową Tabellę do opłaty podając, stosownie do assekuracyi, wolne podanie na Tabelli dodatkowey do opłaty ilości rubli srebrnych siedm tysięcy pięćset zostawuję. (1135)

(podpisano) Stanisław Janusza syn Hrabia Tyszkiewicz.

1 Z okazyi bezpotomnie zmarłey, w roku 1826 w panieńskim stanie, Gubernii Podolskiey Lityńskiego powiatu, w miasteczku Starey-Sieniawie Antoniny Bobowskiey; córki od rodzoney jey siostry Klary z Bobowskich Buczyńskiey idące, a mianowicie: Zofia z Buczyńskich Zajączkowska, i Honorata z Buczyńskich Kunicka, podają ninieysze do publicznych pism ogłoszenie; w tym celu: aby jeżeli są inni jeszcze jacy, teyże Antoniny Bobowskiey sukcessorowie, do jedney z wyrażonych wyżey Zofii Zajączkowskiey, w miasteczku Starey-Sieniawie mieszkającey, zgłosili się, dla wspólnego odebrania wykryć się mającego, po Antoninie Bobowskiey spadku. (1141)

VIII. Oświadczenie.

3. *Oświadczenie imieniem Ottona i Onufrego Gombrowiczow po uczynionym układzie z dalszém rodzeństwem, jedynych sukcessorow zeszłego Józefa Gmbrowicza Vice Marszałka Powiatu Upitskiego, czyni się z następney okoliczności: Jan Gombrowicz Starosta Wasilański, dziad oświadczających się, schodząc z tego świata zostawił troje potomstwo, Józefa syna, Xawerę i Ludwikę córki, oraz majątki ziemne Wysoki Dwor z attynencyami w Powiecie Upitskim położenie mający, i znaczne kapitały. Syn Józef Gombrowicz następnie Vice Marszałek Upitski, oyciec żałującego, przez nieszczęśliwe koleje, straciwszy ze sto tysięcy wniosku pierwszey swojey żony Marceli z Zawiszow Gombrowiczowey; już od roku 1807 począł cierpieć melancholią, za powiększeniem się którey, krewni zapobiegając stratom, jakieby w majątkach i w zaciągnieniu kredytow, z powodu tego cierpienia, wyniknąć mogły, uzyskali kuratelę, która od dnia 24 8bra 1811 roku, trwała aż do 5 8bra 1818 roku, a w ciągu tym siostry pobierały intraty z majątkow, poczyniły dekreta kondyktowe i za onemi rozciągnęły tradycye, mianowicie: na Wysokim Dworze, matka zeszła Janowa Gombrowiczowa, na folwarku Remeysanach, zeszły Michał Gombrowicz, i na folwarku Mingayłowie, siostry Xawera i Ludwika Gombrowiczówny, za obligami w czasie melancholii brata uzyskanemi, titulo za summę exdotacyyną: pomimo wybrania intrat z majątkow i ściągnionych kapitałow, nierównie większych nad tę należność siostrom, następnie w roku 1815 Xbra 4 dnia bez assystencyi kuratorów, zrobiły titulo dział funduszu macierzystego po zeszłey matce Marciannie z Rajeckich Gombrowiczowey, którey fundusz w większey części utaiły, i niewiadomo co mianowicie i na kim, na rzecz brata swojego a oyca żałujących przeznaczyły; gdyż i to wszystko w czasie poznieyszym, mając papiery w ręku swoim, na rzecz swoją z garnęły. A ponieważ siostry Xawera i Ludwika Gombrowiczówny były w podeszłym wieku, i do tego cierpiące ciągle na zdrowiu, nigdy więc niemyslały obierać innego stanu, a tylko oddane były wychowaniu dzieci brata swojego Józefa, zrodzonych z drugiey żony Krystyny z Gintowtow Gombrowiczowey. To więc było powodem, że i Kuratorowie widząc taką przychylność ciotek do synowców i synowic, celem ocalenia funduszu od rostrat oyca, działali zgodnie i zmównie nawet z ciotkami, i dla tego same jedne ciotki zagarnęły wszystkie kapitały po zeszłym swym oycu Janie Gombrowiczu i po zeszłey swey matce przeszło sto tysięcy złotych wynoszące, oraz znaczną po niey ruchomość, a prócz tego za uzyskanemi podstępnie obligami od brata w czasie jego umysłowey choroby, rozciągnęły tradycyą na folwarku Mingayłowie w roku 1814, którą i dotąd utrzymują. Po zeyściu rodzicow żałujących, wprzód matki, a następnie w roku 1821 Józefa Gombrowicza oyca, opieka zajęła się urządzeniem funduszow nieletnich, która podobnież widząc ciotki przy schyłku wieku, i prawie matczyną troskliwością zajęte małoletniemi; niezakłócali ich spokoyności, nie pociągali do rachunkow i nieoddzielali funduszu nieletnich z funduszem ciotek połączonego, widząc że też ciotki obciążone chorobą i długim wiekiem, nikomu innemu wszystko to zostawią, jak tylko jedynym i prawym sukcessorom, to jest: dzieciom zmarłego brata. Skutek niezawodnie uiściłby te sprawiedliwe i naturalne nadzieje, gdyby osoba obca, nie dążyła na krzywdę nieletnich. We trzy lata po zeyściu oyca żałujących przybył do folwarku Min-*

gayłowa mianujący się kuzynem Regent Graniczny Powiatu Witkomierskiego Paweł Kuszelewski, znalazł Ludwikę Gombrowiczównę niedawno powstałą z dziesięcioletniey obłożney choroby: Xawera zaś Gombrowiczówna we dwa lata po jego przybyciu przyciśniona chorobą i wiekiem, życie dokonała. W ciągu więc choroby starszey siostry Xawery, a następnie i po jey zgonie, miał dobrą zręczność obżałowany Kuszelewski, rządzenia majątkiem i zjednania ufności Ludwiki Gmobrowiczówny, powstałey (jak się wyżey powiedziało) z dziesięcioletniey obłożney choroby, przed którą wyobrażając niepotrzebną przychylność do synowców i synowic, zniechęcił jey naturalne przywiązanie, używając wszystkich do tego sposobów, jakie tylko nieograniczona chęć zysku z cudzey własności dostarczyć mogła. Snując zatém obżałowany Kuszelewski projekta zagarnienia funduszu żałujących zdziałał to; że ciotka żałujących Ludwika Gombrowiczówna, zrzekłszy się wprzód całego swego funduszu, na osobę Xawery Gombrowiczówny; razem z tymże Kuszelewskim zatrzymała testament zmarłey Xawery Gombrowiczówny; przez który ona, cały fundusz zapisała żałującym delatorom. Nakoniec samowładnie rozrządzając tąż ciotką mającą wieku lat 70 i osłabioną na umyśle: wmówił jey potrzebę póyścia zamąż: i to doprowadzając do skutku uzyskawszy indult, wyrzekłszy się krewieństwa, pokryjomu, bez wiedzy i zgodzenia się familii, przy świadectwie tylko kilku ubogich mając sam lat przeszło 70, wziął ślub dnia 18 Januaryi teraznieyszego roku. Tym więc sposobem oprócz usilności zagarnienia znacznego funduszu do prawych sukcessorow należnego, zabrał jeszcze sierotom drugą prawie matkę, zraził ją, dla przyjaznych synowców i synowic, poróżnił familią, i zamieszał domową spokoyność. Następnie obżałowani Kuszelewscy, w chwili prawie tey, w której żałujący wyszli z nieletności, powołali nayśpieszniey do Sądu Powiatowego Trockiego, w celu uprawnienia podstępnie swojego stopnia i żądając ściągnienia kapitału, bynaymniey do obżałowanych nienależnego, albowiem i tak znaczne już summy zeszłey Xawery Gombrowiczówny, należne do żałujących pościągali, mianowicie: od JW. Ignacego Kuszelewskiego rubli sr. 4,450 w samym kapitale i oblig już wyeliminowali, prócz tego wszystkie papiery zeszłego oyca żałujących i zeszłey ciotki Xawery, a mianowicie jey testament, u siebie utrzymują i cudze kapitały ściągają, intraty z Mingaytowa pobierają i ony dezolują. O to więc wszystko żałujący mając rozpocząć proces, ninieyszém przez Urzędowe w Aktach zapisujące się i w Kuryerze Litewskim umieścić się mające oświadczenie zapowiadają, z tém zastrzeżeniem: że tranzakta zrobione, lub mogące się zrobić przez obżałowanych Kuszelewskich na krzywdę prawnych sukcessorów, żadnego znaczenia mieć nie mogą, i, aby nikt z kredytorów tak zeszłego Józefa Gombrowicza, jako i zeszłey Xawery Gombrowiczówny, ani też Ludwiki Gombrowiczówny, dziś w zamęściu Kuszelewskiey, tymże obżałowanym Kuszelewskim, kapitałów, ani procentów, nieopłacał, do czasu, w którym nastąpi ostateczna rozprawa, we właściwym Sądzie. Datt 1835 roku miesiąca lipca 20 dnia.

Otton Gombrowicz.
Onufry Gombrowicz.

Roku 1835 Julii 24 dnia w Izbie Wileńskiey Cywilnego Sądu, takowe oświadczenie przedstawione przy prośbie w dniu 20 julii b. r. po nastałey rezolucyi do Protokółu Manifestowego zapisaném zostało, i one zamieścić w Gazecie Kuryera Litewskiego dozwala się, o czém taż Izba poświadcza.

Prezydent Gasper Billewicz.
Sowietnik Dominik Witanowski.
Assesor Anzgary Masłowski.
Expedytor Zaborowski.
Kancelarzysta Maciejewski. (1072)

XI. Ogłoszenie o naynowszych gorzelniach.

2. Niżey podpisany ma honor uwiadomić Szanowną Publiczność, iż od dawnego czasu zaymując się urządzeniem Gorzelni w Gubernii Kurlandzkiey, a następnie od lat kilku w tuteyszey, na pograniczu Kurlandyi przez ciągłe doświadczenie i coraz większe ulepszenie parowey żelazney maszyny przez siebie wynalezioney, o którey jeszcze w roku 1829 w Kuryerze Litewskim było zawiadomienie, do kompletney doskonałości teraz oną doprowadził: pod tytułem: Maszyny parowey Cylinder, która maszyna i cały apparat robi się w domu pod okiem niżey podpisanego, i już nie w kuble (jak było dawniey) ale w murze czyli w hornie umieszcza się: z którey zwyczayną siłą pary załatwia się cała robota z korzyściami naywiększemi, używając w bardzo małey ilości miedzi i z naywiększą oszczędnością drzewa: bo jednym ogniem w gorzelni wszystko się robi, od razu i w naykrótszym czasie odchodzi wódka, w ilości naymniey trzy garcy wódki probowey z jednego puda mąki żytniey i cała ta maszyna na półtorę beczki zatoru kosztuje tylko rubli srebr. 150. Tym nowym sposobem urządzone liczne gorzelnie w Powiecie Upitskim mianowicie w dobrach JW. Rzeczywistego Radcy Stanu i kawalera b. Marszałka Guberńskiego Karpia w Czerwonym Pomuszu, JW. Roppa w dobrach WW. Baronow Hahnow, i w bardzo wielu innych mieyscach szczęśliwie się udały i pożądane przyniosły korzyści. Ktoby więc z dalszych obywateli życzył zaprowadzić u siebie takowe gorzelnie, może adresować się pocztą do Poniewieża do majątku Zasąźył JW. Karpia o milę od Poniewieża położonego, gdzie niżey podpisany ma ciągłe pomieszkanie. 1835 roku Julii 24 dnia.

Frydryk Sztolcman Mechanik. (1071)

Печатать дозволяется. Полицмейстеръ Мезневъ.

IX. Ogłoszenie:

3 Les personnes qui ont des affaires dans la pension de demoiselles de Cérenville, sont averties, que le jour de la St. Michel de l'année 1835, cette pension se transportera dans la maison de Buczynski à la fin de la rue de la police, vis à vis l'eglise des réligieuses déchaussées (Bossaczki) sous le N. 261.

3 Obywatele mający interessa na pensyi de Cerenville, uwiadamiają się, że w dzień St. Michała r. 1835, ta pensya przenosi się do domu Buczyńskiego, na końcu ulicy Policeyskiey, na przeciw Panien Bosaczek pod N. 261. (1091)

X. Uwiadomienie.

***ZNICZA** na rok 1836, prenumerować jeszcze można do końca Września b. r. po którym żadna przedpłata przyjętą już nie będzie. Druk bowiem Znicza rozpoczętym zostanie. Wilno, d. 6 Sierpnia 1835 r. Krzeczkowski Józef.* (1124)

XI. Выѣзжающіе за границу.

2 Жена Браславскаго землемѣра Павлова Анна Павлова съ племянницею Емиліею Гукъ отправляется Королевства Прусскаго въ Г. Тильзитъ срокомъ на три мѣсяца.

Żona Brasławskiego Jeometry Pawłowa, Anna Pawłowa, ze swą siostrzenicą Emiliją Huk, wyjeżdża do Królewstwa Pruskiego do miasta Tylży, z terminem na trzy miesiące.

Печатать дозволяется Полицмейстеръ Мезневъ. (1136)

ВИЛЬНА. Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Августа 12 дня 1835 г. Цензоръ *И. Кукольникъ*.